

Henoch wandelde met God...

"Dit nu is het eeuwige leven dat zij u kennen de enige waarachtige God en Jezus Christus die Gij gezonden hebt."

- * intochtslied ps. 98: 1 en 2
- * stil gebed
votum en groet

***Onze hulp is in de naam des Heren die de hemelen en de aarde gemaakt heeft, die trouw is en trouw blijft en niet laat varen het werk van Zijn handen.
Genade zij u en vrede van God onze Vader en van onze Here Jezus Christus, in de
gemeenschap van en met de Heilige Geest.***

- * verootmoediging:
lied 440: 1
genadeverk.: 1 Joh. 1: 9
lied 440: 2 en 3
leefregel: Luc. 6: 27 - 38
lied 440: 4
- * gebed om de Heilige Geest
- * bijbellezingen: O.T. Gen. 5: 1 - 24
N.T. Filp. 3: 7 - 16
- * lied 432: 1 - 3
- * preek n.a.v. Joh. 17: 3
- * lied 455: 1 - 3

- * gebed/voorbede
- * slotlied 293: 1 - 4
- * zegenbede

collecte

***De genade van onze Here Jezus Christus
en de liefde van God
en de gemeenschap met de Heilige Geest is met ons allen.***

Misschien hebt u thuis ook wel zo'n doos, waarin je allerlei correspondentie bewaard. Natuurlijk je bewaart niet alles, maar je hebt van die zaken waarvan je zegt dat wil ik niet zo maar wegdoen...

Je kijkt er ook niet elke dag naar om, maar er kunnen van die momenten zijn dat je d'er weer op stoot. Bijvoorbeeld als je iets zoekt en je weet niet precies waar je dat gelaten hebt dan kom je vaak zo'n doos tegen, of op een moment dat weinig huisvrouwen nog kennen: het moment van een grote schoonmaak...

Nou als je die doos dan tegenkomt dan moet je er gewoon even voor gaan zitten en wanneer je dan iets bijzonders tegenkomt dan kun je de neiging vaak niet bedwingen iemand die ook afweet van wat je daar vindt er bij te roepen: zeg kom es, moet je kijken wat ik hier vindt, weet je nog...
En dan gaan je gedachten terug....

Nou iemand heeft het gelezen Genesis 5 ook vergeleken met zo'n oude doos met correspondentie waar je op momenten als zoeven beschreven op kunt stuiten. Wat je in Gen. 5 tegenkomt is als het ware een hele reeks geboortekaartjes en....rouwcirculaires... Je neust ze zo eens door... ze lijken verdraaid veel op elkaar, bijna allemaal dezelfde tekst, tot je ineens stuit op die ene, op die van Henoch! Het valt je ineens op wat je daar leest: *en Henoch wandelde met God en was niet meer...*
Wat een andere mededeling dan van al die anderen.

Als je dat zo leest dan heb je wellicht onwillekeurig de neiging daar eens wat dieper op in te gaan - je moet daar gewoon even bij stilstaan: *de zevende van Adam af....Henoch.*
Vanuit Adam gezien kom je binnen de bijbel twee Henoch's tegen: één in de lijn van Kaïn en één in de lijn van Seth.

De Henoch die we hier tegenkomen, is de Henoch uit de lijn van Seth. Hoewel die andere Henoch een stad naar zich heeft genoemd - dus schijnbaar opviel tussen de mensen - voor God valt **deze** Henoch op!
En hoewel God heel die lijn van Seth vanuit Adam belangrijk vond, springt deze Henoch er in het bijzonder tussenuit. En dat juist vanwege dat ene zinnetje! Dat zinnetje heeft dus iets te zeggen - dat kan niet anders!

Ik weet niet hoe het u vergaat, maar op zo'n moment heb ik iets van daar wil2.
ik meer van weten, van dat zinnetje en van die Henoch!
En als je je daar dan in verdiept, dan blijkt dat zinnetje de man, Henoch, haarscherp te schetsen.
Als je het tot op de letter leest, moet het een indrukwekkende persoonlijkheid zijn geweest, eentje die je zelden tegenkomt...: wijs, zeker, liefdevol....
Houdt dat zinnetje eigenlijk niet, dat:
als je deze Henoch tegenkwam je tegelijk God tegenkwam?!
Het zinnetje suggereert dat ze steeds gelijk opgingen!
Met wat je weet vanuit het Nieuwe Testament zou je gerust kunnen stellen:
Henoch was nu iemand die de geur van Christus verspreidde!

Daar moet je gewoon even voor gaan zitten en dat moet je eens goed tot je laten doordringen!, op je laten inwerken:
Deze man **wandelde** met God - *wandelde*, niet rennen, wandelen... en dat **met** God!, met andere woorden zijn hele leven, zijn hele bestaan was doortrokken van betrokkenheid op God. Hij was **totaal** afhankelijk van Hem!
Hij deed **niets** zonder God. Hij **verzette** zonder Hem geen stap!

Wat voel je dat al als geweldig vind u niet, als je het volhoudt (al helemaal in de vakantie) om de dag te beginnen met God!
Hoeveel tijd krijgt Hij van ons? Vijf minuten? 'Dank u voor deze nieuwe dag. Wilt u me vooral maar helpen...' en voor hoevelen komt dat, met zo tussen de middag nog een kort gezamenlijk of persoonlijk kort en vooral gehaast gesprekje, neer op een 'tot vanavond...' maar dan ben je vaak na de tv zo moe dat je boven het boek in bed in slaap valt...!
Is het bovendien dan niet wat vaak telkens een *monoloog* van onze kant uit!
God krijgt amper of helemaal niet de kans wat te zeggen...als we daar al in geloven dat zoiets zo kunnen!
En eigenlijk, als Hij wat wil, moet Hij maar *met ons* m e e l o p e n.... Dát vinden wij al héél wat!

Maar zó was het bij Henoch niet!

God wandelde niet met Henoeh, in die zin dat Henoeh God per dag vroeg mee te gaan, nee, Henoeh was **zover** gekomen dat hij **wachtte** dat **God hem per dag meevroeg. Hij Henoeh wandelde met God!**

Dat is moeilijk, alleen al dat wachten! Wachten in de supermarkt op je beurt is voor velen al een crime, laat staan wachten op God! Moet u horen³. hoe eerlijk hier David was, een man naar Gods hart, in psalm 27 waar hij het heeft over dat wachten op God, dan raad hij daarbij niet voor niets het volgende aan: *wees sterk, uw hart zij onversaagd....*

Wacht op de Here... het zal een zaak zijn geweest die vast ook Henoeh niet altijd even gemakkelijk zal zijn afgegaan. Bovendien, is het wel altijd zo fijn als God bijvoorbeeld de weg voor je uitzoekt die je gaan moet?

Het gaat ons toch heel wat gemakkelijker af te zeggen 'Here zegen de **door mij** gekozen weg', dan te vragen: 'wat wilt Gij dat ik doen zal....'.

Zou Henoeh nooit eens gezegd hebben als God de wandelroute weer eens uitstippelde: 'Here zullen we niet liever die weg nemen?'

En wat kun je dan zoal niet bedoelen met 'wegen'....!

Geloof maar gerust dat ook hij de moeiten van alle dag heeft gekend, het leven!

Ook hij leefde in een wereld die heus niet minder hard geweest is en dus betere dan de onze - denk alleen maar wat er tussen de regels te lezen valt

in Juda : 14 en 15 *Ook over hen heeft Henoeh, de zevende van Adam af, geprofeteerd, zeggende: Zie, de Here is gekomen met Zijn heilige*

*tienduizenden, om over allen de vierschaar te spannen en alle **goddelozen***

*te straffen voor hun **goddeloze** werken, die zij **goddeloos** bedreven hebben, en voor al de harde taal, die de **goddeloze zondaars** tegen Hem gesproken hebben.*

Henoeh leefde in de wereld! Hij verwekte zonen en dochteren - wel, denk je als ouder alleen maar eens in wat je daar al niet mee kunt beleven!

Hij heeft vast ook wel eens gehuild, verdriet gehad! Hij zal het heus ook wel eens niet meer hebben zien zitten! Hij heeft misschien ook wel menig slapeloze nacht gehad.... laat ik het maar zo zeggen, zoals het tussen de regels door in Gen. 5 te lezen staat: *Henoeh wandelde met God, **nadat** hij Methusalah verwekt had... **voelt u?!!***

Zoals ik ergens las: Je zou hier logisch uit kunnen concluderen dat hij er 65 jaar voor nodig heeft gehad om zover te komen - tot: wandelen *met* God!

De geboorte van Methusalah heeft schijnbaar een omwenteling in zijn leven teweeg gebracht.

Kijken we van zijn leven nu eens concre(e)t(er) naar ons eigen leven:

kan het van ons leven getuigd worden, van dat van u, jou en mij: **wandelen met God**? Ik wil daarbij niet kijken vanuit een oordelend perspectief, maar in de zin van: *zou u eigenlijk God (ook) niet **meer** in uw leven willen ervaren? Concreet! Bent u ergens ook niet jaloers op mensen als Henoeh?!*

Je kunt je er natuurlijk heel gemakkelijk vanaf maken en het lijkt nog reëel ook als je hier nu zegt: *je moet wel met beide benen in de werkelijkheid blijven staan...*

Mááár...is niet juist ons leven (met die benen zogenaamd in de werkelijkheid) fictie, schijn en een leven als het zijne (dat van een Henoeh) pas echt werkelijkheid!?Werkelijk van en met God?!

Laten we er voor waken Henoeh te zien als een soort 'in het bos gevluichte asceet'. En zie hem ook niet, zoals iemand zei, als: 'een man met een boerenpetje op, pijpje in de mond, handen op de rug, die uren met andere 'vrome lieden' over het hemelse en aardse bestel stond te praten, zonder betrokkenheid van het geloof op de werkelijkheid van het leven van alle dag.

Nee, Henoeh's leven was in de wandeling met God een getuigen. Ook in die zin droeg hij, zoals we hoorden in het citaat uit de Judasbrief, een

boodschap uit en dat niet direct van een kaliber waarop de wereld om hem heen met dankbaarheid stond te wachten!

Ik moest hier denken aan wat God getuigt in Numeri 14:24 van Kaleb en Jozua, dat bij hen, in tegenstelling tot de rest van Israël, 'een andere Geest was - zo ook bij Henoeh! Hier geldt wat Paulus in Corinthe getuigt: *wie zich aan de Here hecht is één Geest met Hem!*

Zijn we eens een ogenblik eerlijk: wat houdt ons geestelijk leven in?

Zou u ergens niet **meer** willen? **Wandelen** met God, zoals Henoeh?!

Wandelen echter niet enorm veel mensen, misschien u wel, in het spoor van die andere Henoeh, die uit de lijn van Kaïn? Dat is in het spoor van 'jezelf zoeken, carrière maken en noem maar op'.

Je kunt dan wel zingen: 'U kennen, uit en tot u leven', maar je hebt het zo druk met van alles en nog wat. Met zoveel zaken... met in feite **jezelf!**

Henoch wandelde met God. Wat is dat moeilijk om zover te komen: *je ik volkomen verliezen - niet meer mijn IK, maar....!*

't Is wel de voorwaarde om ruimte te kunnen geven aan die **andere Geest** - pinksteren komt nu eenmaal **na** pasen: eerst sterven om dan vol te kunnen worden! Wat kost het wat om zover te komen dat je zegt: Heer als het dan moet, uw weg, dan gaan we maar weer voor mijn gevoel een straatje om!

Ja, je voelt hier dat je daarvoor *héél* wat moet inleveren - zoals Paulus zegt en we lezen: **alles!** en wie is daar nog toe bereid in onze tijd?

'Alles wat mij winst was, heb ik om Christus wil schade geacht. Voorzeker, ik acht zelfs a l l e s schade, omdat DE KENNIS - en dan zitten we midden in de tekst van vanmorgen/middag/avond, uitgekomen bij de kern waar het op aankomt - **omdat DE KENNIS VAN CHRISTUS JEZUS, Mijn Here** (en dat is nu gelijk aan WANDELEN MET GOD) **dat A L L E S te boven gaat!**

Gaat het dat? Vullen we dan zelf maar in wat dat **alles** voor ons, u jou, mij persoonlijk inhoudt.

En het hele opmerkelijke is, dat Paulus en Henoch hierbij hetzelfde be-doelen, op het oog hebben:

alles schade achten gelet op het einde!

En dat laatste woord dan in zijn volle betekenis: het einde dat gelijk is aan 'het einddoel van het geloof'. Dát zag Henoch voor zich, hij zag over het O.T. uit naar hetzelfde, Dezelfde, als waarnaar Paulus keek: *de wederkomst van de Christus* en alles wat dat inhoudt! Dáárvan getuigde Henoch immers blijkens dat aangehaalde Judas vers 14 en 15, net als Paulus!

Paulus zag als Henoch, en Henoch zag als Paulus dat **wandelen met God** met het oog op de wederkomst, het deel daaraan hebben, absoluut

noodzakelijk is. Dat alleen dát - wandelen met God - loont! Dat het **leven** geeft, opstandingsleven, eeuwig leven! En ze stemmen zo samen met onze

tekst overeen: Joh. 17:3 ***dít nu is het e e u w i g e l e v e n dat zij U***

kennen de enige waarachtige God en Jezus Christus die Gij gezonden hebt.

Dat **kennen** = **wandelen** met God, en dat is meer dan zeggen: ik geloof; dat **kennen** brengt niet alleen eeuwig leven, het **is** het! Leven hier in de

wandeling met God vloeit over in leven daar.... 'en hij was niet meer, want

God had hem opgenomen!' Dat is Jezus' verlangen in zijn hogepriesterlijk gebed voor..... ons!

Naast dat Henoch midden tussen alle correspondentie van Gen., die alle-maal hetzelfde eindigt, met **het** obstakel in het leven, **de** vijand ervan: **de dood** - naast dat Henoch een teken van hoop mag zijn voor hen in de lijn

van Seth en voor ons, een bewijs van Gods trouw, een type van

overwinning op de dood, en een getuigenis dat een aan God gegeven en

met God geleefd leven alleen leven brengt, naast dat Henoch een teken van hoop mag zijn, is het van hem ons opgevallen zinnetje *en Henoch wandelde met God en was niet meer, want God had hem opgenomen*

in het licht van wat we van Paulus gelezen hebben: een **profetie**.

Want, zoals Henoch door God werd opgenomen, zo zal, volgens Jezus' eigen woorden, een ieder die met Hem wil wandelen, opgenomen worden

als Hij terugkomt, Hem tegemoet in de lucht. Gered **uit** het oordeel dat over

de wereld komt en aanstaande is! Luc. 17: 34 e.v.: *'Ik zeg u, in die nacht*

zullen er twee in één bed zijn, de een zal aangenomen , de andere

achtergelaten worden. Twee vrouwen zullen samen bezig zijn met malen, de ene zal aangenomen, de

andere achter gelaten worden. Twee zullen op het land zijn, de een zal aangenomen, de ander

achtergelaten worden'.

'...dat zij U kennen, de enige waarachtige God en Jezus Christus...' en waar leer je Hem beter kennen dan in een persoonlijke omgang middels het

Woord en in het gebed!

Wat kan het rommelen in de oude doos, dat zoveel gewraakte Genesisboek, je bepalen bij de actualiteit van je eigen leven nu!

En dát, met het oog op die grote toekomst: Jezus' komst!

Bergen we de boel dan nu niet zomaar weer op tot misschien een andere zoektocht naar iets dat je dan mist, of toch een ander grote schoonmaak,

maar laten we ons aangesproken weten! Meer nog: aangespoord om te **wandelen met God in het licht met Jezus!**

'....ik jaag erna...' al ben je 65 het is niet te laat, en als je jong bent: wacht niet tot je 65 bent!

'...één ding doe ik: vergetende hetgeen achter mij ligt, jaag ik naar het doel, om de prijs van de roeping van God, die van boven is, in Christus Jezus'.

Laten wij allen, met Henoeh en Paulus om Christus' wil zo gezind zijn, beseffend: *In Zijn gemeenschap kiemt er leven...*

Tot slot: wat een God hè. Wat een Vader. Hij nodigt uit om met Hem te wandelen.... Wat een liefde!

Amen.

